

рото Прасиасъ не бѣха покорени отъ Мехабазъ. Той се опита да ги покори, но не успѣ. Тѣ строятъ жилищата си върху една площадка, направена отъ греди и закрепена върху високи колове, забити въ дъното на езерото. Площадката се съединява съ брѣга чрезъ единъ мостъ. Отначало коловетѣ били побивани отъ всички членове на общината, но отпосле било наредено така, че всѣки мжжъ, който иска да се жени, билъ длъженъ да достави отъ планината Орбелъ колове и да ги забие въ дъното по три кола за всѣка една жена. (Тѣ имали по нѣколко жени).

Всѣка кжца—казва по-нататъкъ Херодотъ—има върху пода си по единъ капакъ, който води къмъ езерото. Малкитѣ си деца завързватъ съ въже за краката, за да не паднатъ въ водата. Хранятъ конетѣ си и другитѣ домашни животни съ риба, която въ езерото се въди въ такова голѣмо количество, че като се отвори капакътъ на пода и съ връвъ се спусне въ водата една кошница, извадена следъ малко, тя е пълна вече съ риба“.

Останки отъ езерни постройки сж открити и у насъ. Когато се прокопаваше канала между Черно море и Гебедженското езеро, машината (драгата), която изваждаше глината отъ дъното на канала, почва да изхвърля голѣми колове, а заедно съ тѣхъ и груби глинести сждове, орждия отъ камъкъ и кость, което показва, че това наколно селище е сжществувало презъ каменната епоха.

По-късно, съ развитието на човѣчеството, тия селища се оказватъ неудобни, и човѣкъ билъ принуденъ да почне да строи жилища на сушата. По този начинъ възникватъ първитѣ села, а по-късно и